

Media ja lehdistö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 43/22
Luxemburgissa 8.3.2022

Tuomio asiassa C-205/20
Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Välitön oikeusvaikutus)

Työntekijöiden lähettäminen: kansallisen tuomioistuimen on varmistettava, että hallinnollisten velvoitteiden rikkomisesta määrätty seuraamukset ovat oikeasuhteisia

Kansallinen tuomioistuin voi soveltaa seuraamuksia koskevia kansallisia sääntöjä, jotka ovat työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin vastaisia, edellyttäen, että seuraamusten oikeasuhteisuus taataan

Slovakiaan sijoittautunut yhtiö CONVOI s. r. o., jonka edustajana toimi NE, lähetti työntekijöitään työhön yhtiöön, jonka kotipaikka on Fürstenfeldissä (Itävalta). Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Hartberg-Fürstenfeldin alueen hallintoviranomainen, Itävalta) määräsi joitakin kuukausia aiemmin suoritettua tarkastuksessa tehtyjen havaintojen perusteella kesäkuussa 2018 tekemällään päätöksellä NE:lle 54 000 euron suuruisen sakon Itävallan työläinsäädännössä säädettyjen useiden sellaisten velvoitteiden rikkomisesta, jotka koskivat etenkin palkka- ja sosiaaliturva-asiakirjojen säilyttämistä ja saatavillaoloa. NE valitti tästä päätöksestä ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen eli Landesverwaltungsgericht Steiermarkiin (Steiermarkin osavaltion hallintotuomioistuin, Itävalta).

Kyseinen tuomioistuin esitti lokakuussa 2018 unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntö, joka koski kyseessä olevassa Itävallan lainsäädännössä säädettyjen kaltaisten seuraamusten yhteensopivuutta unionin oikeuden ja etenkin suhteellisuusperiaatteen, joka vahvistetaan muun muassa direktiivin 2014/67¹ 20 artiklassa, kanssa. Unionin tuomioistuin totesi 19.12.2019 antamassaan määräyksessä Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld², että työntekijöiden lähettämisestä laadittujen asiakirjojen säilyttämistä koskevien velvoitteiden, jotka ovat lähinnä hallinnollisia, rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevat Itävallan säännöt ovat useiden seikkojen yhteisvaikutuksen vuoksi suhteettomat.

Kansallinen lainsäätäjä ei muuttanut kyseessä olevaa lainsäädäntöä kyseisen määräyksen seurauksena, joten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin päätti kysyä unionin tuomioistuimelta, voidaanko – ja jos voidaan, niin missä määrin – tämä lainsäädäntö sivuuttaa, kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen ratkaisu 4.10.2018 annetussa tuomiossa Link Logistik N&N³. Kyseisessä 4.10.2018 annetussa tuomiossa Link Logistik N&N unionin tuomioistuin nimittäin

¹ Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU (EUVL 2014, L 159, s. 11).

² 19.12.2019 annettu määräys Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, [C-645/18](#). Unionin tuomioistuin totesi kyseisessä määräyksessä tarkemmin ottaen, että direktiivin 2014/67 20 artikla, jonka mukaan siinä tarkoitettujen seuraamusten on oltava oikeasuhteisia, on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan sellaisten työoikeudellisten velvoitteiden rikkomisesta, jotka koskevat ilmoitusta työntekijöiden lähettämisestä ja palkka-asiakirjojen säilyttämistä, määrätään korkeat sakot, jotka eivät saa olla ennalta vahvistettua määrää alhaisempia, jotka määrätään kumulatiivisesti kunkin työntekijän osalta ja ilman ylärajaa, ja joihin lisätään oikeudenkäyntikulut, joiden suuruus on 20 prosenttia sakkojen määrästä, jos valitus sakkojen määräämispäätöksestä hylätään.

³ 4.10.2018 annettu tuomio Link Logistik N&N, [C-384/17](#).

katsoi, että direktiivin 2014/67 20 artiklaa vastaavalla unionin oikeuden säännöksellä⁴ ei ole välitöntä oikeusvaikutusta.

Suuressa jaostossa asian käsitellyt unionin tuomioistuin lausuu tuomiossaan ensinnäkin siitä, onko seuraamusten oikeasuhteisuutta koskevalla vaatimuksella välitön oikeusvaikutus. Toiseksi se täsmentää kansallisen tuomioistuimen velvollisuuksia tilanteessa, jossa kyseisen tuomioistuimen käsiteltäväksi on saatettu riita-asia, jonka yhteydessä sen on sovellettava sellaisia kansallisia sääntöjä, joiden perusteella määrätty seuraamukset ovat suhteettomia.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

Aluksi unionin tuomioistuin toteaa, että direktiivin 2014/67 20 artiklalla on välitön oikeusvaikutus siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä edellytetään, että siinä säädettyt seuraamukset ovat oikeasuhteisia, ja yksityiset voivat siten vedota tähän säännökseen kansallisissa tuomioistuimissa sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka on saattanut sen osaksi kansallista oikeutta virheellisesti. Unionin tuomioistuin katsoo ensin, että kyseisessä säännöksessä säädetty vaatimus seuraamusten oikeasuhteisuudesta on ehdoton, ja se toteaa, että kyseisen artiklan sanamuodosta ilmenee, että kyseinen vaatimus on absoluuttinen. Tästä vaatimuksesta seuraava kielto määrätä suhteettomia seuraamuksia ei myöskään edellytä mitään unionin toimielinten toimenpiteitä eikä säännöksessä millään tavoin anneta jäsenvaltioille mahdollisuutta asettaa ehtoja kiellolle tai rajoittaa sen alaa. Tässä yhteydessä sillä, että kyseisen direktiivin 20 artikla on saatettava osaksi kansallista oikeutta, ei voida kyseenalaistaa tässä artiklassa säädetyn seuraamusten oikeasuhteisuutta koskevan vaatimuksen ehdottomuutta. Siitä, onko direktiivin 2014/67 20 artikla riittävän täsmällinen siltä osin kuin siinä säädetään seuraamusten oikeasuhteisuutta koskevasta vaatimuksesta, unionin tuomioistuin toteaa, että kyseisessä säännöksessä jätetään jäsenvaltioille tietty harkintavalta niiden vahvistaessa seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan, jos kyseisen direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä rikotaan, mutta tätä harkintavaltaa rajoitetaan mainitussa säännöksessä yleisesti ja yksiselitteisesti ilmaistulla kiellolla säätää suhteettomia seuraamuksia. Se seikka, että jäsenvaltioilla on tältä osin harkintavaltaa, ei tarkoita sitä, etteikö tuomioistuin voisi käyttää valvontavaltaansa siltä osin kuin on kyse kyseisen säännöksen saattamisesta osaksi kansallista oikeutta.

Toiseksi unionin tuomioistuin toteaa, että ensisijaisuuden periaate edellyttää, että kansalliset viranomaiset jättävät soveltamatta sellaista kansallista lainsäädäntöä, josta osa on direktiivin 2014/67 20 artiklassa säädetyn seuraamusten oikeasuhteisuutta koskevan vaatimuksen vastainen, vain siltä osin kuin se on tarpeen oikeasuhteisten seuraamusten määräämiseksi. Unionin tuomioistuin muistuttaa, että vaikka pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö soveltuu tavoiteltujen hyväksyttävien päämäärien toteuttamiseen, sillä ylitetään se, mikä on tarpeen näiden päämäärien toteuttamiseksi lainsäädännön eri ominaispiirteiden yhteisvaikutuksen vuoksi.⁵ Unionin tuomioistuin toteaa kuitenkin, että erikseen tarkasteltuina tällaiset ominaispiirteet eivät välttämättä ole kyseisen vaatimuksen vastaisia. Direktiivin 2014/67 20 artiklassa säädetyn seuraamusten oikeasuhteisuutta koskevan vaatimuksen täyden tehokkuuden varmistamiseksi kansallisen tuomioistuimen, jolta haetaan muutosta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen seuraamukseen, on siten sivuutettava se osa kansallisesta lainsäädännöstä, josta seuraamusten suhteettomuus johtuu, jotta voidaan määrätä oikeasuhteiset seuraamukset, jotka ovat samalla tehokkaita ja varoittavia. Sen seikan, että määrätty seuraamus on lievempi kuin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetty seuraamus, ei voida katsoa olevan ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen, rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen tai rikoslain taannehtivuuskiellon periaatteen kanssa, sillä seuraamus pysyy voimassa mainitun lainsäädännön nojalla. Koska direktiivin 2014/67 20 artiklassa säädetty oikeasuhteisuutta koskeva vaatimus merkitsee seuraamusten rajoittamista, jota kaikkien tämän vaatimuksen soveltamisesta vastaavien

⁴ Kyseisessä 4.10.2018 annetussa tuomiossa Link Logistik N&N, [C-384/17](#), unionin tuomioistuin lausui verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17.6.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY (EYVL 1999, L 187, s. 42), sellaisena kuin se on muutettuna 27.9.2011 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/76/EU (EUVL 2011, L 269, s. 1), 9 a artiklasta. Myös kyseisessä säännöksessä säädetään oikeasuhteisuutta koskevasta vaatimuksesta sellaisten seuraamusten osalta, joita määrätään direktiivin 1999/62 nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta.

⁵ 19.12.2019 annettu määräys Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, [C-645/18](#).

kansallisten viranomaisten on noudatettava toimivaltansa rajoissa, ja mahdollistaa samalla sen, että kyseiset viranomaiset määräävät rikkomisen vakavuuden mukaan mukautettuja seuraamuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön perusteella, ei voida katsoa, että tällainen vaatimus loukkaisi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden tiedustella niiden käsiteltävänä olevan yksittäisen asian puitteissa unionin tuomioistuimelta unionin oikeuden tulkintaa tai unionin toimen pätevyyttä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa asiaa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo vastaavalla tavoin muita kansallisia tuomioistuinta, jotka käsittelevät samanlaista ongelmaa.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127